

Geronimo Stilton

Geronimo's
Sprookjesboek

P E L C K M A N S

Stilton is de naam van een bekende Engelse kaas. Het is een geregistreerde merknaam van The Stilton Cheesemakers' Association Wil je meer informatie ga dan naar www.stiltoncheese.co.uk

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt, op welke wijze dan ook, elektronisch, mechanisch, inclusief fotokopiëren en klank- of beeldopnames of via informatieopslag, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever. Voor meer informatie, neem contact op met Atlantyca S.r.l.

Geronimo Stilton and Tea Stilton names and characters are trademarks licensed to Atlantyca S.r.l. The moral right of the author has been asserted. From an original idea by Elisabetta Dami.

De illustraties in deze sprookjes zijn vrij getekend naar populaire traditionele sprookjes uit diverse landen

Tekst: Geronimo Stilton

Redactionele coördinatie: Patrizia Puricelli

Redactie: Maria Ballarotti en Benedetta Biasi

Artistieke coördinatie: Roberta Bianchi en Flavio Ferron

Artistieke assistentie: Tommaso Valsecchi

Illustraties: Barbara Pellizzari (potlood en inkt), Valentina Grassini en Daniele Verzini (kleur)

Met dank aan Gigi Piras voor de illustraties op pagina 3, 4 en 5

Omslag: Flavio Ferron

Grafisch ontwerp omslag: Marta Lorini en Michela Battaglin

Grafisch ontwerp, lay-out binnenwerk en redactie: Studio Chiesa

© 2008 Edizioni Piemme S.p.A.

© 2018 Mondadori Libri S.p.A. voor PIEMME, Italië

© Internationale rechten: Atlantyca S.r.l, Corso Magenta 60/62, 20123 Milaan, Italië
www.atlantyca.com - contact: foreignrights@atlantyca.it

© 2011 Eerste Nederlandstalige uitgave: De Wakkere Muis

© 2024 Tweede Nederlandstalige uitgave: Pelckmans Uitgevers nv
Brasschaatsteenweg 308, 2920 Kalmthout, België

ISBN 978 94 6383 537 4

D/2024/0055/352

NUR 282/285

THEMA YBD, 5AF

pelckmans.be

facebook.com/pelckmans.be

geronimostilton.com

twitter.com/pelckmans_be

geronimostilton.be

instagram.com/pelckmans.be

geronimostilton.nl

EEN GI-GA-GEWELDIG IDEE

Het was een **RUSTIGE** middag aan het begin van de zomer. Ik zat lekker te **WERKEN** in mijn kantoor in de Raviolistraat 13.

O sorry, ik heb me nog niet eens voorgesteld: mijn naam is Stilton, *Geronimo Stilton!* Ik ben de directeur van *De Wakkere Muis*, de meest gelezen krant van Muizeneiland.

Ik zat die dag tot aan mijn snorharen in het werk en ik was zo **geconcentreerd** bezig dat ik van schrik bijna van mijn stoel viel toen de telefoon **rinkelde**.

Het was mijn **SECRETARESSE**: 'Meneer Stilton, ik heb uw opa aan de telefoon.'

Ik bedankte haar en ze verbond me door. Ja hoor, hij was het: de enige echte **WILHELMUS WERVELWIND**, ook wel Tornado genoemd.

'Hoi, opa! Hoe ...'

Hij gaf me de tijd niet om mijn zin af te maken, maar **VUURDE** meteen een heleboel vragen op me af.

"KLEINZON!" Ben je soms op je lauweren aan het rusten, of wat? Wil je het nu al rustiger aan gaan doen? Denk je nu al te kunnen leven van het bedrijf dat ik heb opgericht? Van mijn bedrijf? Geef je nog antwoord, of niet?'

'Maar ... Wat ... ?' Ik kreeg net de tijd om dat er tussendoor te piepen.

'Geronimo! Word eens **WAKKER!** Het nieuwe boek! Ben je je geheugen kwijtgeraakt?'

Gi-ga-geitenkaas! Hoe kon ik dat ook vergeten???

Opa had me gevraagd een boek te schrijven voor de **aller-jongste** lezertjes, die graag sprookjesachtige en avontuurlijke verhalen horen.

'GERONIMOOOOO! Hoor je me? Heb je soms kaas in je oren?'

Opa's stem bracht me weer bij de les. Snel antwoordde ik: 'Ik ben er al mee bezig, opa! Vanavond heb je het boek. Erewoord van een knager!'

Ik hing de telefoon op en begon te ijsberen door mijn kantoor. Ik moest een **idee** krijgen!

Ik krabbelde wat woorden op een blaadje papier, maar verfrommelde het meteen weer tot een prop. Er kwam helemaal **NIETS** in me op! Ik begon me een beetje ongerust te maken, werd een beetje **NERVEUS**, ja zelfs een beetje bezorgd!

Ik liep naar het raam, op zoek naar **inspiratie**.

Op straat zag ik een oud muizendametje met een **hoedje**

en een tasje. Ze hield een piepjong muisje bij de poot, met een korte broek en een **gekleurd** brilletje. Wat ontroerend! Ik dacht terug aan mezelf toen ik klein was, aan de tijd bij mijn lieve **tante Lilly** ... Ik bracht toen hele middagen door tussen de sprookjesboeken. Tante Lilly las ze voor en ik hing als **betoverd** aan haar lippen. Ik kreeg een **waanzinig** idee! Ik liep naar de zolder en haalde tante Lilly's oude sprookjesboeken tevoorschijn. Ik zou een aantal sprookjes in mijn eigen woorden opschrijven voor mijn kleinste lezertjes.

Maar er waren zoveel **s p r o o k j e s** dat ik niet wist waar ik moest beginnen ... Daarom besloot ik aan mijn vrienden te vragen wat hun lievelingssprookjes waren. Ben jij ook **benieuwd** welke verhalen ze gekozen hebben?

Sla dan snel deze pagina om en ga met me mee naar die betoverende sprookjeswereld!

Inhoud

Sneeuwitje en de zeven dwergen 9

Gebroeders Grimm

Riket met de kuif 33

Charles Perrault

Hans en Grietje 57

Gebroeders Grimm

De kikkerprins 81

Gebroeders Grimm

Belle en het Beest 105

Jeanne Marie Leprince de Beaumont

De Chinese nachtegaal 129

Hans Christian Andersen

De Kleine Zeemeermin 153

Hans Christian Andersen

Aladdin en de wonderlamp 177

Uit: Duizend en één nacht

Alle sprookjes zijn vrij naverteld door Geronimo Stilton.

*Sneeuwvitje en de
zeven dwergen*

Een muizinnetje met een vacht zo wit als sneeuw!

Sneeuwitje is een braaf en lief muizinnetje. Ze is gelukkig bij de zeven dwergen: in hun huisje voelt ze zich veilig.

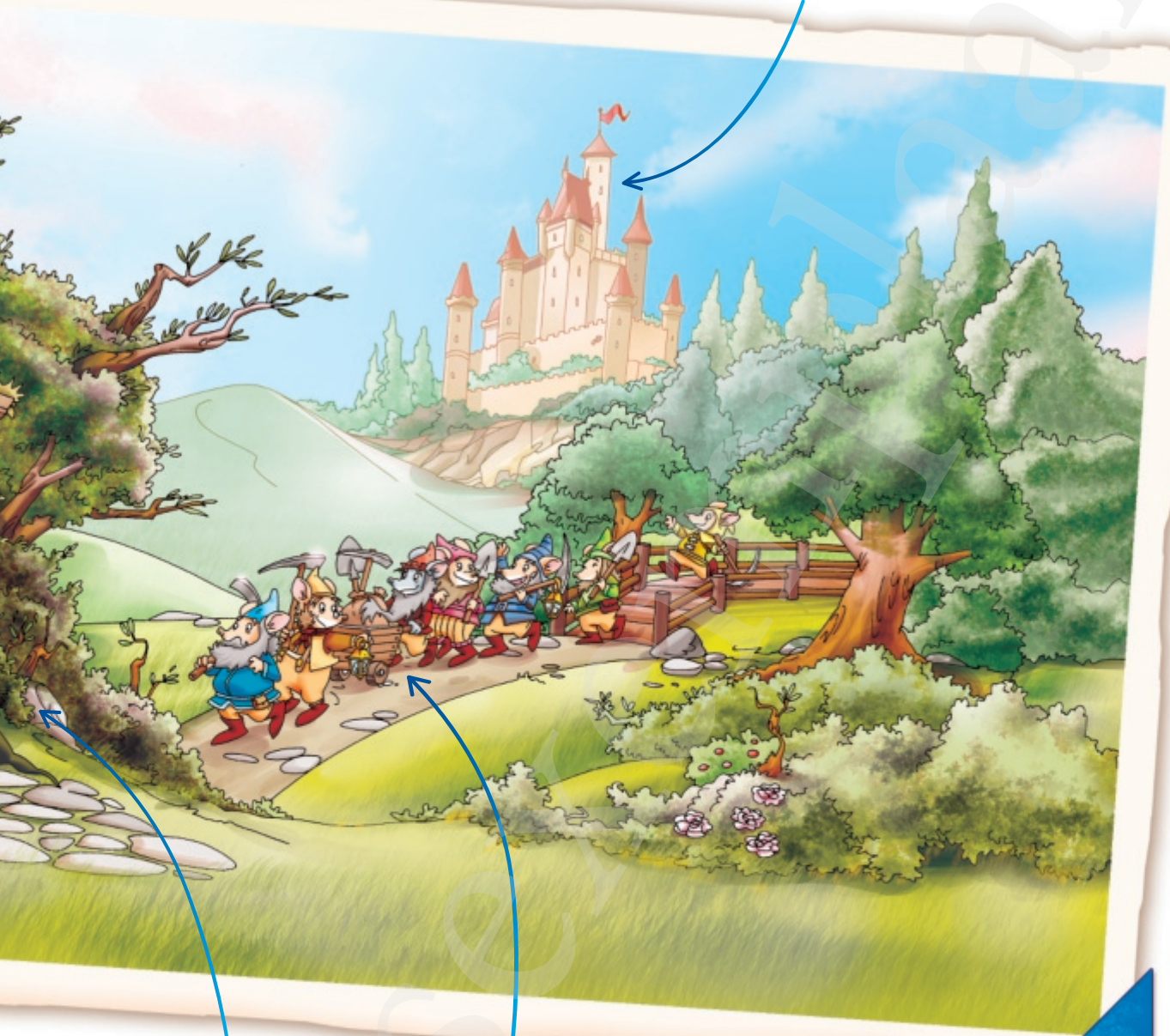
De geheime kamer van Sneeuwitjes stiefmoeder bevindt zich in de kelders van het kasteel. Hier stelt de koningin vragen aan haar toverspiegel en bedenkt ze toverspreuken.

Door een geheime toverspreuk uit te spreken, verandert de doortrapte koningin zichzelf in een boerinnetje.

De prins woont in een prachtig kasteel met uitzicht over het hele bos.

Bijna niemand weet waar het huisje van de zeven dwergen staat. Maar op een dag komt de koningin er toch achter, dankzij haar toverspiegel.

De zeven dwergen werken in een mijn en wonen in een prachtig houten huisje in het midden van het bos. Ze zijn altijd vrolijk: ze houden ervan om te zingen en te fluiten wanneer ze na het werk naar huis terugkeren.

Sla de pagina om en stap in het verhaal ...

r was eens een jonge koningin die zat te naaien voor het raam. Het was volop winter en alle huizen, bomen en heuvels waren bedekt met een dik pak sneeuw. Terwijl ze de naald door de stof stak, sloeg de koningin haar ogen op om naar buiten te kijken. Ze lette daarbij heel even niet goed op en prikte in haar vinger. Drie dikke druppels bloed vielen op het stuk zijde dat ze in haar poten hield ...

❧ Sneeuwitje en de zeven dwergen ❧

Precies op hetzelfde moment bedacht de koningin: 'Wat zou ik toch graag een dochtertje hebben met een vacht zo wit als sneeuw, wangetjes zo rood als rozenblaadjes en haren zwart als ebbenhout ...'

Een jaar later schonk ze het leven aan een prachtig muizinnetje, met een vacht zo wit als sneeuw, wangetjes zo rood als rozenblaadjes en haren zwart als ebbenhout. Haar hartenwens was werkelijkheid geworden.

'Ik noem je Sneeuwitje', zei de koningin toen ze het kleintje zag.

Maar helaas werd de koningin ziek en overleed ze al kort na de geboorte van Sneeuwitje.

Na de dood van zijn echtgenote voelde de koning zich erg eenzaam en hij besloot opnieuw te trouwen

❧ Sneeuwvitje en de zeven dwergen ❧

met een beeldschone, maar ijdele en gemene muizin.
De nieuwe koningin had een toverspiegel en bij elke volle maan sloot ze zich op in haar kamer om de spiegel allerlei vragen te stellen: 'Spiegeltje, spiegeltje aan de wand ... wie is de mooiste van het land?'
En de spiegel antwoordde: 'O koningin, in heel het koninkrijk is niemand mooier dan u!'
Telkens als de koningin die woorden hoorde, glimlachte ze tevreden: ijdel als ze was, zou ze het nooit kunnen verdragen om als tweede te eindigen.

☞ Sneeuwitje en de zeven dwergen ☞

Intussen groeide Sneeuwitje op en ze werd elke dag mooier.

Toen het muizinetje zestien jaar werd, stelde de koningin bij volle maan zoals altijd dezelfde vraag aan de spiegel: 'Spiegeltje, spiegeltje aan de wand ... wie is de mooiste van het land?'

Maar voor de eerste keer in jaren antwoordde de spiegel: 'O koningin, u bent mooi maar er is iemand in het koninkrijk die mooier is dan u. Het is Sneeuwitje, de dochter van de koning.'

Toen de koningin dit hoorde, werd ze woedend, want ze wist dat de spiegel altijd de waarheid sprak. 'Ik zal haar krijgen!' zei ze hardop.

Niet veel later liet ze de beste jager van het land naar het kasteel komen. Ze beval hem: 'Neem Sneeuwitje mee naar het bos en breng me haar hart ... En zorg ervoor dat je dit aan niemand vertelt, of je zult er spijt van krijgen!'

De jager durfde haar niet tegen te spreken. Hij nam Sneeuwitje mee naar een plek diep in het bos, waar niemand hen kon zien. Maar zodra het muizinetje begreep wat de jager van plan was, vulden haar ogen zich

❧ Sneeuwitje en de zeven dwergen ❧

met tranen en zei ze met trillende stem: 'Ik smeeek je, spaar me! Ik beloof je dat ik nooit meer terug naar het kasteel zal gaan.'

'Vlucht, en verstop je zo ver mogelijk hier vandaan!' antwoordde de jager, die medelijden met Sneeuwitje had.

En zo keerde de jager terug naar de wrede koningin met het hart van een hert, en niet dat van Sneeuwitje.

De koningin had niets in de gaten en de koning geloofde haar toen zij hem vertelde dat zijn dochter was verslonden door wilde beesten in het woud.

Intussen rende Sneeuwitje door het bos, zonder te stoppen en zonder te weten waar ze heen ging, ook al bezeerde ze zich aan de takken en kreeg ze schrammen door de struiken. De hele dag dwaalde

het arme muizinetje angstig door het bos.

Tegen de avond kwam ze op een open plek terecht, waar ze een klein huisje vond. Het voordeurtje was open, dus besloot ze

❧ Sneeuwitje en de zeven dwergen ❧

naar binnen te gaan, op zoek naar een schuilplaats.

‘Is hier iemand?’ vroeg ze eerst.

Er kwam geen antwoord. Het huisje was piepklein, maar wel netjes en knus. In de keuken stond een tafeltje gedekt met zeven bordjes, zeven bekers, zeven vorkjes, zeven mesjes, zeven lepeltjes en zeven servetjes.

Na haar lange tocht was Sneeuwitje echt uitgehongerd. Ze at uit elk bordje wat kaas en nam uit elk bekersje een slokje water, om niemand te veel af te nemen.

Sneeuwitje en de zeven dwergen

Ze wilde niet dat één iemand helemaal niets meer zou hebben. Toen ze eindelijk genoeg had, liep ze naar de slaapkamer, waar ze zeven kleine bedjes vond.

Sneeuwitje was zo moe dat ze ging liggen en meteen in een diepe slaap viel.

Tegen de avond kwamen de bewoners van het huisje thuis: het waren zeven dwergen die in een mijn werkten aan de andere kant van het bos.

Ze deden de deur open en zagen meteen dat er iemand was binnen geweest.

‘Wie heeft er op mijn stoeltje gezeten?’ vroeg de eerste.

‘Wie heeft er van mijn bordje gegeten?’ vroeg de tweede.

‘Wie heeft mijn lepeltje gebruikt?’ vroeg de derde.

‘Wie heeft mijn vorkje gebruikt?’ vroeg de vierde.

‘Wie heeft er van mijn kaas gegeten?’ vroeg de vijfde.

‘Wie heeft er uit mijn glaasje gedronken?’ vroeg de zesde.

‘Wie heeft er een stukje van mijn brood gebroken?’ vroeg de zevende.

De zeven dwergen liepen met hun zeven lantaarntjes de trap op. Toen ze boven kwamen waren ze stomverbaasd: er lag een beeldschoon muizinnetje te slapen in hun bedjes.

